

Blame!

- egy cyberpunk stílusú jövő

írta: A.Kristóf

A manga világáról...

Nos, hogy pontosan hol és mikor játszódik a történet azt homály fedi. A történet helyszíne a „megastruktúra”, egy hatalmas torony, amely szintekre van felosztva, amit a netszféra vezérel és állandóan építi saját magát. A valamilyen oknál fogva kárt szenvedett szinteket kijavítja, illetve egyes szinteket állandóan átépít. A történetből kiderül, hogy ez a rendszer már több tízezer éve működik, ezen idő alatt az itt élő emberek elfelejtették mindent, amit mi ismerünk, azaz nem ismerik a könyveket, az írást, azt, hogy milyen a Föld vagy hogy egyáltalán mi az a Föld. Így hát joggal mondható, hogy a történet lehet, hogy a Földön játszódik és lehet, hogy a jövőben.

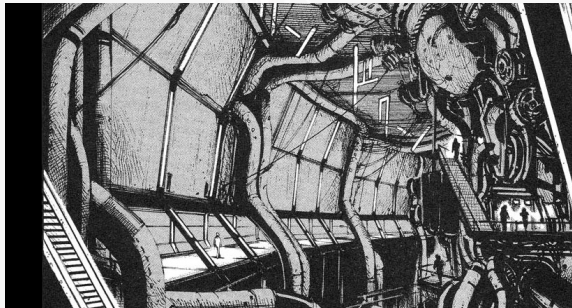
Amit azonban biztosan tudunk, hogy a „megastruktúra” olyan hatalmas, hogy senki nem tudja megmondani a pontos méretét, 4 faj lakja ezt a világot: emberek, humanoidok, cyborgok (szilikon lelkek) és androidok.

A humanoidokkal keveset találkozunk, ők olyan emberszerű lények, akik valószínűleg az emberektől származnak, de alkalmazkodtak az adott szintjükhöz vagy génjeik fertőzést szenvedtek, emiatt már csak hasonlítanak az emberekre. A cyborgok mesterséges (szilikon) lelkek, akik az úgynevezett net-géneket keresik, amivel fel lehet csatlakozni a netszférára és ezáltal irányítani lehet az egész rendszert. Az

Pár szót a mangakáról, Tsutomu Nihei-ről...

1971-ben született Fukushima prefektúrában, építészmérnökként végzett, majd ezen a szakterületen dolgozott New Yorkban. Az itt szerzett tudás és tapasztalat jól látható nyomot hagyott a rajzolási stílusán. Amikor visszatért Japánba elhatározta, hogy mangaka lesz, először Takahashi Tsutomu asszisztenseként dolgozott az Afternoon Monthly (Kodansha) szerkesztőségében. Majd 1994-ben kezdte meg önálló pályafutását egy one shot mangával, ami a Blame! előfutára is egyben. A mangaka relatív nagyon rajongótáborral rendelkezik a tengeren túlról, mivel mangái nagyon jellegzetes cyberpunk művek, egyedi hangulattal, egyedi történetekkel és a már említett valóságos, magával ragadóan megrajzolt épületekkel rendelkeznek. Ezzel az alkotó egyedinek számít a mangák világában.

Nihei történetei a már felsorolt aspektusok által mondhatni magukba szívják olvasóikat, ezt főképp azok tudják, akik már olvasták, esetleg látták valamilyen adaptációban, valamelyik munkáját, mint például: Biomega, Knights of Sidonia (Sidonia no Kishi).

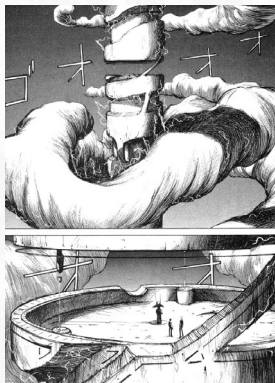
androidok - a mangában inkább hatóságikként nevezik őket - gyakorlatilag a netszféra biztonsági erői, ők jelentik a legnagyobb veszélyt az emberekre, ugyanis az ő céljuk elpusztítani minden olyan embert, aki nem birtokolja a net-gént. Végül pedig az emberek, általában kis csoportokban élnek, állandó menekülés és harc az életük a cyborgokkal és hatóságokkal szemben. A hosszú éveztizedek alatt a különböző mutációk okán már nem birtokolják a net-gént, legalábbis a túlnyomó többségük már nem „tisztá” génszerkezettel.

A főszereplőkről néhány szót...

Nos, arra nem vállalkoznék, hogy pontos elemzést írjak rólok, mivel a manga

egyik különlegessége, hogy nagyon kevés párbeszédet tartalmaz. Más mangákhoz képest itt sokkal inkább a képi világ (erről később még beszélünk) dominál. Amikor éppen párbeszéd van akkor is nagyon rövid, velős beszélgetés zajlik, többnyire olyan információkat tudunk meg, amiket másképp nem tudna velünk közölni a mangaka.

A történet főszereplője **Killy**, akinek a múltjáról úgy igazán semmit nem tudunk, vannak utalások arra, hogy már nagyon régóta él és lehetséges, hogy van valamilyen közös múltja a hatóságokkal is, de ő maga nem cáfol vagy állít semmit ez ügyben. Amit biztosan tudunk, hogy birtokol egy kicsi, ámbar nagyon erőteljes fegyvert, egy gravitációs sugár kibocsátót. Tudjuk még róla, hogy ő sem birtokolja a net-

gént, de pont ennek a felkutatására tette fel az életét. Tehát azért utazik „felfelé” a „megstruktúrában”, hogy egy olyan tiszta szintre jusson, ahol az emberek még nincsenek megfertőzve, által birtokolják a net-gént.

Cibo, egy tudós, akivel később találkozik útja során Killy. Ezt követően a manga végéig együtt utaznak és többnyire segítik egymást. Cibo célja megegyezik Killy és a cyborgok céljával, net-gént találni és felcsatlakozni a netszférára. Az ő emlékeit bemutatja egy 6 részes anime is, így itt nem részletezem. Az anime 2003-ban

készült és a manga címét viseli, azonban nem ajánlom senkinek, hogy azzal kezdje, ugyanis az a manga történetének egy kiegészítése, mindenképp ismerni kell hozzá a fő eseményeket.

Sanakan, a bistsónási erők egyik tagja, egy erőteljes android, akivel útjuk során találkozik Killy és Cibo. Az ő szerepköre és személyisége változik a történet során, eleinte úgy viselkedik, mint a hatóságiai embere, azaz elkezdi lemészárolni a net-gén nélküli embereket, azonban később az események láncolatát követően egy teljesen más szerepkört kap.

Dhomochevsky és **Iko**, ők úgyszintén a hatóságiai tagjai, azonban különleges modellek. Iko, egy kisméretű lebegő gömb/felhőként jelenik meg, ő az aki támogatja Dhomochevskyt információval a csaták közben. Dhomochevsky egy olyan android modell, amelyik nem ellenséges az emberekkel szemben, hiába tartozik a hatóságiakhoz. Feladatuk, hogy egy olyan szintet védjenek, ami egy ismeretlen hiba miatt nem lett rendesen „szigetelve”, azaz erről a szintről könnyebb felcsatlakozni a netszférára. Amikor Killy és Cibo megérkezik erre a szintre a cyborgok már jelen vannak és ádáz harcot vívnak, többnyire sikerral, Dhomochevsky ellen. Erről a szintről annyival könnyebb felcsatlakozni a netszférára, hogy nem szükséges net-gén, csupán emberi gének kellene.

Ezen a szinten Dhomochevsky ellenfele a mesterséges lelkek vezetője **Davine lu**

Linvega és az alattvalói. Ő jut a legközelebb, hogy felcsatlakozzon a netszférára, de végül főhőseink megakadályozzák sikerében. Viszont sikerül letöltenie létfontosságú információkat, amelyek a manga befejező szakaszában központi szerepet játszanak.

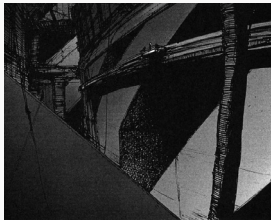
Számos egyéb mesterséges lélek van még a mangában, akiknek saját nevük és képességeik vannak, de nem célszerű őket is felsorolnom, mivel csak mellékszereplői a történetnek, akárcsak a különböző ember csoportok.

A manga hangulatáról...

Erről azért is szeretnék külön írni, mert egyike a manga sajátosságainak. Ahogy a manga stílusát, úgy a hangulatát is nagyban befolyásolta, hogy a mangaka építész végzettségű. Rengeteg olyan oldal van a mangában, amikor részletesen és nagyon mély benyomást keltően megrajzolt épületeket, lépcsősorokat láthatunk. Ezeknek normális esetben az ember szemé hamar átszalad, de ebben az esetben más a helyzet, minél többet lát belőle az olvasó annál inkább kezdi beleélni magát,

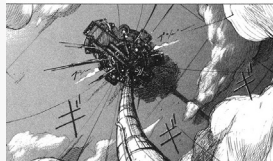
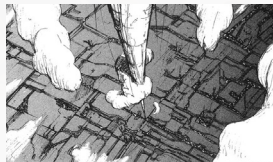
egyre élénkebbé válik a manga képvilága és vele együtt az olvasó is elkezdni átérezni a manga nyomott, komor hangulatát, azt az érzést, hogy csak menetel a semmibe anélkül, hogy bárhol vége lenne a megasztuktúrának. Ez azért fontos, mert ahogy már írtam nagyon ritkák a párbeszédék, így a történet nagy része pontosan ezeken a monotonnak tűnő képeken keresztül jön át. Ez kihatással van a harcokra is, ugyanis a mangában a megszokottól/általánostól eltérően a harcok is teljesen szótlanak. Ezek a jelenetek jól illenek egy robotok által lakott és uralt világba, elvégre itt érzelmnek helye nincs. Ritkán fordul elő, hogy a szereplők valamilyen érzelmet nyilvánítsanak ki, ez véleményem szerint még inkább fokozza a komor hangulatot, ezáltal a reménytelenség érzése még inkább mellbevágóbb az olvasó számára.

Meg kell említenem, hogy a manga maga egy nehéz olvasmány, nagyon köny-

nyen át lehet siklani apró részletek fölött, éppen ezért velem is gyakran megesett, hogy újra kellett olvassak fejezeteket, néha nem is egyszer ahhoz, hogy teljes képet kapjak, éppen miről szól a történet.

Rajzolási stílus...

A manga nagyon szépen kidolgozott és részletes rajzolási stílussal rendelkezik. Ez első sorban a hátterekre vonatkozik, ugyanis a karakterek megrajzolásánál nem törekedett a mangaka arra, hogy ember-szerűek legyenek. Ez végülis érthető, elvégre a történet szereplőinek nagyrésze nem is az, így hát nem kell emberi alakjuk legyen. Azonban még mielőtt felrónánk ezt a mangának el kell mondanunk, hogy az arcok viszont minden jelentősebb szereplő esetében egyediek. Gyakran hasonlítanak egymásra, azonban mindenki esetében felismerhetően egyediek, ez

egy részemről elismerést érdemlő dolog, ugyanis nagyban megkönnyíti az olvasást és a történet megértését, ha már csupán rázésésre meg tudod mondani, hogy az a szereplő kicsoda. Tehát a szereplők nem egy sablon szerint készültek, a fontosabb szereplők, akik valamilyen ráhatással vannak a történetre, kiválnak a tömegből.

Úgyszintén a rajzolás stílusnál nagyon élvezetesnek találtam azt, hogy minden csoport (emberek, humanoidok, cyborgok, hatóságok) sajátos rajzolás stílussal rendelkezik. Ezt azért élveztem nagyon, mert így bármiféle magyarázat nélkül az olvasó rögtön felismerte, hogy milyen csoporttal futottak össze a főszereplőink, illetve hagyott egy szabad gondolkodási időt az olvasónak. A mangában gyakran van olyan jelenet, amikor a főhőseink megpillantanak egy csoportot, majd szótlánul tovább mennek, de valós cselekmény csak oldalak múlva történik. Ezt személy szerint élveztem, mert így a mangaka anélkül mutatta be az új szintet, hogy egy szót is kellett volna írnia.

A manga utóéletéről...

A már említett 6 részes animén kívül, ami Cibo emlékeit mutatja be nekünk, a 2017-es tavaszi szezonban érkezik az eredeti manga feldolgozása. Ez egy nagyszemű hír azok számára, akiket érdekel a téma, kedvelik a posztapokalisztizt, a cybert

és főleg az industrialt, de nem szeretnek mangát olvasni. Az anime fordítását magyar funsub oldal, az Urahara-shop is vinni fogja, ami elkészítette a manga teljes magyar nyelvű fordítását is.

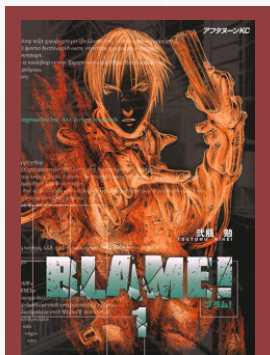
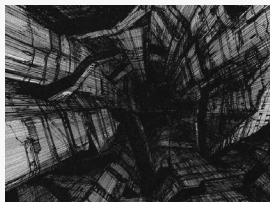
Az animével kapcsolatban plusz pont, hogy az eredeti szerző is részt vesz a munkálataiban és 3D CGI anime lesz. Habár a CGI kategória egy eléggé megosztott témakör az animék világában, de az én véleményem az, hogy ehhez a mangához tökéletesen passzol. Ezt két okból merem állítani, először is mivel a manga egy cyborgokkal, androidokkal teli világot ábrázol

egy hatalmas épület („megastruktúra”) belsejében, ezért szerintem ezt CGI-on keresztül a legkönnyebb visszaadni teljes valóságában. Másod sorban a Knights of Sidonia (Sidonia no Kishi) anime is CGI, szintén a Polygon Pictures gyártásában, ami Nihei Tsutomu egy másik mangáját dolgozta fel. Átlagosan jó értékeléseket kapott és személy szerint én is élveztem. Tehát már van rá példa, hogy jól működhet a mangaka mangáinak CGI feldolgozása.

Saját vélemény...

A manga komoly olvasmány, nem lehet csak úgy átlapozni, ahogy azt először gondolná az ember, mondván úgyszincs benne sok szöveg. Nagy odafigyelést igényel, azonban megér minden percet, amit rá fordít az olvasó. Én nagyon élveztem, és már többször is átolvastam a mangát, személy szerint csak ajánlani tudom, valamint a most megjelenő anime feldolgozásnak is jó alapotként szolgálhat.

Műfaj: akció, dráma, horror, kaland, lélektani, sci-fi, siene, tragédia stb.

Állapot: befejezett,
10 kötet, összesen 66 fejezet

Forrás:

Anime Addicts bevezető lap
Wikipédia alaplapja
Tsutomu Nihei-ről
<https://wall.alphacoders.com/>
Fordítás és képek: [Uraharashop](#)